

Tiesas (pirmā palāta) 2014. gada 18. decembra spriedums (Bundessozialgericht (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Walter Larcher/Deutsche Rentenversicherung Bayern Süd

(Lieta C-523/13) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Migrējošu darba ņēmēju sociālais nodrošinājums — LESD 45. pants — Regulas (EEK) Nr. 1408/71 3. panta 1. punkts — Vecuma pabalsti — Nediskriminācijas princips — Darba ņēmējs, kurš vienā dalībvalstī saņem tiesības uz pakāpenisku priekšlaicīgo pensionēšanos pirms došanās pensijā — To vēra ņemšana, lai piešķirtu tiesības uz vecuma pensiju citā dalībvalstī

(2015/C 065/15)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundessozialgericht

Pamatlietas puses

Prasītājs: Walter Larcher

Atbildētāja: Deutsche Rentenversicherung Bayern Süd

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 1971. gada 14. jūnija Regulas (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem, pašnodarbinātām personām un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā, redakcijā, kas grozīta un atjaunināta ar Padomes 1996. gada 2. decembra Regulu (EK) Nr. 118/97, kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Regulu (EK) Nr. 1992/2006, 3. panta 1. punktā ietvertajam vienlīdzīgas attieksmes principam ir pretrunā tāda valsts tiesību norma, atbilstoši kurai, lai piešķirtu vecuma pensiju pēc pakāpeniskās priekšlaicīgās pensionēšanās, tiek prasīts, lai pakāpeniskā priekšlaicīgā pensionēšanās būtu notikusi vienīgi saskaņā ar šīs dalībvalsts tiesisko regulējumu;
- 2) vienlīdzīgas attieksmes princips, kas ietverts Regulas Nr. 1408/71, redakcijā, kas grozīta un atjaunināta ar Regulu Nr. 118/97, kurā grozījumi izdarīti ar Regulu Nr. 1992/2006, 3. panta 1. punktā, ir jāinterpretē tādējādi, ka, lai atzītu vienā dalībvalstī pakāpenisko priekšlaicīgo pensionēšanos, kas ir notikusi atbilstoši citas dalībvalsts tiesiskajam regulējumam, ir jāveic salīdzinoša pārbaude par abu šo dalībvalstu pakāpeniskās priekšlaicīgās pensionēšanās regulējumu piemērošanas nosacījumiem, lai katrā atsevišķā gadījumā noteiktu, vai konstatētās atšķirības var būt šķērslis pirmās dalībvalsts attiecīgajā tiesiskajā regulējumā leģitīmi izvirzīto mērķu sasniegšanai.

⁽¹⁾ OV C 24, 25.1.2014.